

ножителни пъпки (пропагули), разположени в специални чашковидни вместилища. При наблюдение с лупа от горната страна на талуса се забелязват много гълълните очертания на устицата.

За изучаване на анатомичното устройство се приготвя временен или траен препарат от напречен пререз в зоната на средната жилка на талуса. При микроскопско наблюдение се установява, че между горния и долния епидермис са разположени асимилационен и резервен паренхим. При слабо увеличение ясно се очертават горна, оцветена в зелено, и добра безцветна част (фиг. 79.3). Асимилиращите клетки са разположени в редове в основата на въздушни камери, формирани под горния епидермис. В паренхимните клетки на долната безцветна повърхност се отлага резервна скорбяла и чрез тях се провежда вода от ризоидите до асимилиращите клетки. Заедно с едноклетъчните ризоиди по долния епидермис са образувани и еднослойни коремни люспи, по които също се придвижва вода.

На трайни препарати с надлъжни прерези на антеридиеносните и архегониеносните тела се наблюдават антеридиите и архегониите (фиг. 79.5, 6). Антеридиите имат елипсовидна форма и къса дръжка, а архегониите са с бутилковидна форма, като в долната им разширена част се намира яйцеклетката.

Рисуват се: 1) талуси на кладенчов мъх с антеридиеносни и архегониеносни тела и с пропагули; 2) антеридии и архегонии; 3) схема на напречен пререз на талуса.

Клас Торфени мъхове (*Sphagnopsida*)

Към този клас се отнасят значителен брой трудно различими един от друг видове, принадлежащи към един род. Торфените мъхове са разпространени предимно в планинските райони, където в торфищата образуват обширни съобщества.

Провежда се микроскопско наблюдение на стъблата на торфен мъх. Те са тънки, разклонени, гъсто облистени, до 30 см високи, без ризоиди. Анализира се разположението на клонките по стъблото. На върхата са къси, гъсто групирани, в средната част повечето от тях са хоризонтални и са в групи от две до седем. В долната част большинството от клонките са увиснали надолу към стъблото. Стъблото и предимно клонките са гъсто облистени. Антеридиите се развиват по върхните клони, редувайки се с листата, а архегониите се разполагат по няколко на върха